

Bergen, 2005

Pri pripravi na naslednje srečanje ministrov v Bergenu je koordinacija procesa dobila drugačno obliko. V Berlinu je bila sprejeta odločitev o dodatnem, manjšem in agilnejšem telesu – Bolonjskem odboru, ki bi poleg močno povečane in posledično toge Skupine za spremljanje bolonjskega procesa (sestavljajo jo uradniki ministrstev, predstavniki partnerskih organizacij in Evropske komisije) opravljal izvršilne in druge naloge. V odboru so imele glavno besedo predsedujoče države EU, ki so že do tedaj koordinirale Skupino za spremljanje bolonjskega procesa in hkrati »tesno sodelovale s Komisijo [Evropsko], kar je bilo opaziti tudi v procesu oblikovanja komuniquejev« (Intervju 1). V istem obdobju je bil zavoljo zagotavljanja nemotene priprave na ministrski vrh ustanovljen sekretariat, ki naj ga vodi država gostiteljica. Ta se je že v obdobju do Bergena izkazal za ključnega pri oblikovanju osnutka besedila. Bolonjski proces je torej dobival vse kompleksnejšo strukturo in s tem je prihajalo do mešanja različnih vplivov na nastajanje besedila komunikeja.

Iz središča pozornosti se je umaknila tema o trgovanju z visokošolskimi storitvami, saj razvoj dogodkov v Svetovni trgovinski organizaciji ni več vzbujal tolikšne mere skrbi. Namesto tega je bila večja pozornost usmerjena na mehanizme za zaježitev negativnih učinkov vzpenjajočega se fenomena transnacionalnega izobraževanja. Plod razprave je bila neposredna navezava na merila UNESCO/OECD za zagotavljanje kakovosti v čezmejnem visokošolskem izobraževanju.⁷

Zagotavljanje kakovosti je bilo v središču bergenskega srečanja tudi zaradi sprejetja *Standardov in smernic za zagotavljanje kakovosti v evropskem visokošolskem prostoru*. Ta sicer neobvezujoči dokument (podobno kot UNESCO-OECD smernice) predstavlja še eno nadnacionalno referenco za način organiziranja sistemov za zagotavljanje kakovosti v državah podpisnicah. Namenjen je bil zagotavljanju transparentnosti, medsebojnega zaupanja in priznavanja ter posledično pospeševanja mobilnosti kvalificirane delovne sile. Skupaj z ogrožjem kvalifikacij, s priznavanjem kvalifikacij in nekaterimi drugimi orodji, ki so prisotna v komuniquejih, kaže na trend prenašanja nacionalnih pristojnosti na nadnacionalno raven z namenom pospeševanja procesa odziva politik na izzive (gospodarske) globalizacije in nujnosti glede kompetitivnosti visokošolskega sistema.

Delodajalci so prek vseevropskega reprezentativnega združenja delodajalcev (UNICE) postali uradni partner v procesu. To jasno signali-

7 Objavila UNESCO in OECD leta 2005, dostopno na <http://www.oecd.org/dataoecd/27/51/35779480.pdf> (20. 10. 2010).